

ВЕЛИКІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕД ДЕМОКРАТИЧНОЮ КОНВЕНЦІЄЮ

Шікаго. — З наближенням передвиборчої конвенції Демократичної Партії, яка почнеться в найближчий понеділок 21-го липня в Шікаго в тих самих приміщеннях де минулого тижня відбула свою конвенцію Республіканська Партія, вибираючи ген. Двайта Д. Айзенгавера своїм кандидатом на президента, в поінформованих колах вважають, що демократи матимуть «твердий горіх» головно у виборі свого кандидата на президента та в ухваленні платформ, зокрема постанов про громадянські права. Сьогодні демократи мають шістьох кандидатів на номінацію, одного «улюбленого сина» та двох «чорних коней», що могли б скористатися з невпевненості голосування за «нормальним кандидатом». Відносно громадянських прав у платформі відбудеться насамперед проба між двома суперечними делегаціями зі штатів Техас і Міссісіпі. Від того, котрим з цих делегаций призначать місця на конвенції, залежатиме у великій мірі і вибір кандидата і ухвалення постанов про громадянські права в платформі. «Праві» делегати з цих штатів очолюють місцеві губернатори, а опозиційні «льовістичні» делегати, які підтримують президента Трумана в

справах громадянських прав, очолюють місцеві демократичні лідери. Кандидатами на демократичну номінацію є: перший заступник президента Албен В. Барклі з Кентукі, директор Вазмної Везпеки Аверел Геррмен з Нью Йорку, сенатор Істес Кіфвер з Теннессі, Роберт С. Керр з Оклахоми, Річард В. Росселл з Джорджії і Брайен МекМергон з Коннектикута. «Улюбленим сином» є сенатор Гюберт Г. Гомфрі з Мінесоти, а «чорними конями», яких могли б вибрати кандидатами без їхньої згоди, є губернатор А. Е. Стивенсон з Ілліной та спікер Конгресу Сем Рейбури з Техасу, що має бути постійним головою Конвенції. Губернатор Стивенсон є найбільш «знакомим залицятом» Демократичної конвенції, який досі не змінив свого становища і рішучо відмовляється від кандидатури, але кандидатство якого підтримується, можливо, більше, ніж будь-кого іншого. Майже всі кандидати, в підготовці до конвенції, вже влаштували свої головні квартири в готелі Кограда Гілтона. В загальному вважається, що демократична конвенція матиме багато більш труднощів у виборі кандидата і ухваленні платформ, ніж їх мали республіканці.

М'Кіні сумнівається в можливості кандидатури Трумана

Шікаго. — Голова Красового Комітету Демократичної Партії Френк МекКіні заявив вчора, що він «зав'язав слово» за президента Трумана і губернатора Стивенсона, що вони не думають кандидувати на демократичну номінацію та що він сумнівається, чи вони змінять це своє рішення. Тому МекКіні вважає, що вже перше голосування на

найближчій Демократичній Конвенції відкине чотири кандидатури, які змагаються за «дальшому голосуванню». За головних кандидатів МекКіні вважає: сенатора Істеса Кіфвера з Теннессі, сенатора Річарда В. Россела з Джорджії, Аверела Гарримана з Нью Йорку і теперішнього заступника президента Албена В. Барклі. Сам МекКіні заявив, що він та Красвий Комітет зберігатимуть в тих кандидатурах повну нейтральність.

Труман підписав законопроект про «чесну торгівлю»

Вашингтон. — Вчора президент Труман підписав законопроект, що привертає промисловців і гуртовиків право устатковувати ціни на вироби у роздрібній торгівлі, що мають фабричну марку. Президент довгий час стримувався затвердити цей закон, не вважаючи його сполучним з теперішніми напрямками економічної політики, проте підтримав, вийшовши з міркувань про користь дрібних підприємств. Таким чином перестало діяти рішення Верховного Суду з травня 1951 року, що припинило свого часу шеститижневий «війну цін» у Нью Йорку та в інших містах. Війна ціни викликала тоді сильне порушення серед покупців, які охоче використовували нагоду здобути товари по дешевим цінам. Тоді суд став на становищі, що промисловці не можуть диктувати ціни на товари, що їх доставляла йшла через корабельні лінії, хіба що за окремо домовленістю з деталістом.

Комуніст засуджений на 20 років в'язниці

Пітсбург. — Колишній провідник Комуністичної партії у західній Пенсильванії, Стив Нелсон отримав, постановою суду, кару двадцяти років у в'язниці. Суддя Геррі М. Монтомері, що проводив судом затвердив також грошову кару 10,000 доларів та покриття судових витратів.

КОРАБЕЛЬ „З'ЄДИНЕНІ ДЕРЖАВИ“ ЗМІЦНИВ СВОЙ РЕКОРД

У пополуночних годинах в понеділок прибув до Нью Йорку новий вельетний каравель „З'єдинені Держави“. Корабель повернувся з своєї заоканської переможної подорожі. Вже у подорожі через океан до Європи, новий корабель переміг найбільш дотеперішні рекорди у швидкості плавання й не було сумніву, що поворотна дорога буде його черговою перемогою. І дійсно, поворотну дорогу корабель зробив у 3 дні, 12 годин та 12 хвилин, йшовши із середньою швидкістю 34,51 морських вузлів, що рівняється приблизно 40 миль на годину. Дотеперішній рекорд „Королів Мері“ на цьому самому шляху був 3 дні, 21 година й 48 хвилин, що в середньому становило 30,99 вузлів. З огляду на безсумнівну перемогу у перезді в дві сторони океану, корабель „З'єдинені Держави“ вважається „королем морів“ та йому прислужують блакитна стрічка володарів океанів. Коли корабель підпливав до берегів Америки, то на його чардаку знайшлися розрадувані пасажери (іх на кораблі було 1,560 осіб), що прислухувалися до гмни та спеціальної композиції у честь корабля, які виконувала оркестра.

ВСІ РАДІ І ВДОВОЛЕНІ

Каліфорнійський губернатор Ірл Воррен, що перепав при виборі республіканського кандидата на президента країни, прихильник вчора з родиною до Нью Йорку, заперечив поговори про можливість розколу в Республіканській партії, заявляючи, що вибором Айзенгавера республіканським кандидатом „всі раді і вдоволені“. Фотошпідок губернатора, його трьох дочок і дружини, потверджує цю заяву.

ДЕМОКРАТИЧНІ ЧЛЕНИ КОНГРЕСУ ДОМАГАЮТЬСЯ ЗМІНИ ПРАВИБОРЧОГО ЗАКОНУ

Вашингтон. — 53 демократичні члени Конгресу звернулися з окремих закликом до своєї партії, щоб вона включила в свою платформу домагаючись зміни правиборчого закону. Відповідний законопроект вже був внесений до Конгресу під час минулої каденції, але Конгрес не розглядав його. Демократичні члени Конгресу домагаються зміни закону в тому напрямку, щоб партійні кандидати на президента не вибирали обрані в правиборчих делегати, тільки безпосередньо ті виборці, що досі вибирали делегатів. Між тими, які підписали заклики, є сенатор Істер Кіфвер з Теннессі, сам кандидат на демократичну номінацію, та керівники кампанії в користь трьох інших кандидатів: заст. през. Барклі, сенатора Россела та Аверела Гарримана. Сенатори Дж. Сметерс з Флориди і Пол До-Глес з Ілліной та конгресмен Чарлз Е. Беннет з Флориди заповіли, що відповідна пропозиція в цій справі буде внесена до Резолюційного Комітету на Демократичній Конвенції. Прихильники цієї зміни вважають, що вибір партійних кандидатів на президента безпосередньо народом у правиборчих виборах, „сальонних торгів“ малих груп політичних лідерів, не часто перешкоджає виборі кандидата, що не викликає заперечень маси виборців, перешкоджаючи тим самим і майбутній виборі самого президента. В доказ цього твердження демократичні члени Конгресу наводять недавній випадок на Республіканській Конвенції, на якій 19 голосів тих делегатів, які початково були за кандидатуру Геролда Стаєна і офіційно перехилилися в бік ген. Айзенгавера, перерішили вибір Айзенгавера.

Айзенгавер сам керуватиме своєю кампанією

Шікаго. — З поінформованих кол заявляють, що тепер вже „пан“ Айзенгавер рішив сам перерішити „головне командування“ кампанією в користь його вибору президентом країни. Призначений ним „особистий директор кампанії“ буде тільки „шефом штабу“ в кампанії, яку очолюватиме сам Айзенгавер. Генерал Айзенгавер і його „шеф штабу“ координуватимуть активність трьох більших груп, що братимуть активну участь в його літній кампанії. Це був бомбардувальник „В-29“. Жерта в людях при цій катастрофі не було, бо уся залога літака, що складалася з 11 осіб швидко зіскочила на парашутах.

Низка літунських катастроф

Вашингтон. — На терені свого літака трапилася 10 липня в Техасі. Це був бомбардувальник „В-29“. Жерта в людях при цій катастрофі не було, бо уся залога літака, що складалася з 11 осіб швидко зіскочила на парашутах.

Труман підписав законопроект про тасмні бази

Вашингтон. — Президент підписав законопроект на призначення 2,398,282,800 доларів для військових потреб. Більша частина цієї суми має бути ажури для розбудови тасмних літунських баз в заоканських країнах. Бази ці розкинулися б на трьох четвертинках земної кулі, простягнувшись від Японії до Європи. Вони становитимуть могутню греблю проти советського напаласництва. Окрема сітка літунських баз має бути розташована в Гренландії та Північній Африці й має скріпити інші оборонні споруди ЗДА. Законопроект призначає для повітряних сил 1,813,316,000 дол., для сухопутної

МАЮТЬ ВІДНОВИТИСЯ ПЕРЕГОВОРИ ПРО ПРИПИНЕННЯ СТРАЙКУ У СТАЛЕВАРНЯХ

Вашингтон. — Джан Р. Стілмен, діючий керівник об'єднаної мобілізації сповістих, що він запросив на сьогодні для розмов про припинення страйку представників двох сторін. Таким чином, у Пітсбурзі відновляються свіжі перервані розмови між представниками властивих сталеварень й робітників. На нарадах будуть присутні зокрема представники „Бетлемея Стіл Корпорейшен“, як делегати промисловців у зв'язку з домаганнями робітників юніі сталевих працівників Ф. Морей. Дж. Стілмен заявив, що з огляду на пильні потреби сучасної хвилі, необхідно негайно дійти до порозуміння й припинення страйку. Вимагав цього доброго усього народу. Представники мають скласти Стілменові справоздання про свої переговори. Стілмен підкреслив, що керівні чинники мобілізації готові запропонувати підвищення цін сталі до 5,65 доларів за тону, щоб вирівняти обсяги промисловців у зв'язку з домаганнями робітників.

Німецькі комунистичні висилають чолобитню Сталінові

Берлін. — Минулого тижня відбувся тут другий річний конгрес східно-німецької комунистичної партії, у висліді якого — як це тепер повідомлено — вислали привіт Сталінові та рівночасно запевнення, що Східна Німеччина буде перетворена в „соціалістичну країну“. При цій нагоді заповідається теж розбудову комуно-німецьких збройних сил. Програма партії повинна ще бути затверджена урядом, але тому, що уряд сам комунистичний, то не

має жадних сумнівів, що він її затвердить. В програмі передбачено теж основні адміністративні зміни, включно з іншим адміністративним поділом країни, достосовуючи його до советських зразків. В посланні до Сталіна сказано, що „німецькі робітники класу докладає всіх зусиль для скріплення принципів народної демократії для охорони і збереження батьківщини та мирної збудови через створення збройних сил і успішної бази соціалізму“.

Совети проти сенатора Ніксона — кандидата на віцепрезидента

Москва. — „Правда“ та інші советські часописи це досі не заявляли становище в справі республіканського кандидата на президента Двайта Д. Айзенгавера. Але вони вже виступили проти сенатора Річарда М. Ніксона, якого вибрано кандидатом на віцепрезидента. Советські часописи називають сен. Ніксона „крайнім реакціонером“.

Де причина цієї атаки „Правди“ і її советських підберхачів? Чи не в тому, що сенатор Ніксон прислав свої гуртуляні П'ятому Конгресові Американських Укравців, в яких писав про „запевнення своєї повної підтримки для цієї української організації та для її гідних керівників, а також для встановлення вільної і незалежної України“.

Нова комунистична загроза для альянтської авіації в Берліні

Берлін. — Командування американської авіації в Берліні занепокоєне новою загрозою для американських літаків, що виникає у зв'язку з будовою величезної комунистичної радіостанції в Кенепі в советській зоні Берліна. Комунистичні побудували дві величезні радіостанції, що виймають в собі величезні ресурси.

Місто Нью Йорк розпочинає боротьбу проти нудних мешкань

Нью Йорк. — Мейор міста Нью Йорк Імпеллітері розпочав у четвер кампанію для побороження невідповідних мешканців уминовими умовами життя в бідних ділянках міста, переселення мешканців у нові будинки та очищення забудованих ділянок.

Добре йому жартувати...

Гельсінкі. — Один американський спортивний кореспондент, що приїхав на Олімпіаду, дозволив собі на жарт, який на смерть перелякав советських змагунів. Совети вперше беруть участь в Міжнародних Олімпійських Іграх, але для своїх змагунів вони приготували мешкання цілком окремо, щоб не дозволити їм зустрічатися із західними змагунами поза олімпійським стадіоном. Проте, західним кореспондентам дозволено відвідувати со советську оселю, з чого і скористав один з американських кореспондентів. Він твердить, що перше, що його зустріло в тій советській оселі, був великий портрет Сталіна. Придивившись портретові, кореспондент звернув увагу зібраним біля нього советським спортсменам, що Сталін на тому портреті цілком неправильно похилений направо, бо згідно з його світоглядом він повинен перехилитися на

ПРОПАВ НАУКОВЕЦЬ

Алберт Кларк Рід, що тасмним пропав при праці над „тасмним аеронавтичним проєктом“. Його дружина заявила, що невідома жінка закликала її телефоном та повідомила, що її „чоловіка задержано для інформації“. За пропавшим пошукує поліція.

ПОЖЕЖА В ГОЛИВУДІ

Голівуд. — Тут вибухнула грізна пожежа на терені фільмових студій Ворнер. Виявлено, що пожежа була спричинена підпалом, бо вогонь з'явився одночасно в кількох місцях. Протипожежна акція не дала результату й вогоріли цілі ділянки фільмових студій, разом з цінними знаряддями, предметами, декораціями тощо. Загальні втрати оцінюють на понад мільйон доларів.

КОЛЛІНС ПЕРЕСТЕРІГАЄ ЧЕРВОНІХ В КОРЕЇ

Сеул, Корея. — Ген. Лотон Коллінс, шеф штабу Американської Армії, перестерігав вчора комунистів, що вони не мають найменших намірів на те, щоб виперти альянтів з Кореї та захопити цілу країну, що було ціллю їхньої агресії. В розмові з кореспондентами ген. Коллінс заявив, що останні атаки альянтської авіації на електростанції в комунистичному заплілі зруйнували цілу ворожу електричну систему, обернули в руїну ворожу воєнну індустрію та серйозно спаралізували можливість нового ворожого наступу. Злучені Держави — заявив шеф штабу — в наслідок війни в Кореї краще приготувалися до зустрічі теж есентаційної кожної іншої агресії, але насамперед вони повинні закінчити війну в Кореї. В тому самому часі, як ген. Коллінс розмовляв з кореспондентами, ескадри американських літаків поверталися з нової акції здовж цілого фронту та в заплілі. Рівночасно ген. Марк Кларк, альянтський головний командант на Далекому Сході, заперечив в Токіо комунистичні повідомлення, що альянтські літаки, бомбардуючи північно-кореєську столицю Пйонг-ян, мали скинути бомби теж на табір полонених. Ген. Коллінс на пресовій конференції заявив, що для Об'єднаних Націй „було б непрактично“ відкликати свої війська з Кореї навіть після есентаційного перемир'я, як довго не буде перемир'я, що з Кореї забралася теж комуно-китайські армії. Тимчасом, переговори в Панмунджом вже другий день перервані на пропозицію червоних, які — як згадають — в альянтських колах — приготували нову „несподіванку“, що може переломити дотеперішній застій. Комунистичні, прохачи перервання наразі до найбільшчої середи, не подали жадних яснень ані причини, чому вони бажають собі тої перерви.

Європейський Союз зустрічає труднощі в Франції

Париж. — Номінації ген. Двайта Д. Айзенгавера кандидатом на президента ЗДА — знову пригадала Європа, — що Америка рада бачила б істотний зв'язок між окремими європейськими державами, бо про таке становище ЗДА частіше говорив ген. Айзенгавер, коли був Найвищим Командувачем Союзних Військ в Європі. Але, на диво, найбільш трудної для Європейського Союзу приходить тепер від Франції, яка на господарському полі перша почала здійснювати в формі Плану Шумана думку про тісні зв'язки між самостійними державами Європи. Франція боїться тепер переваги Німеччини і коначе хотіла б притягнути до

Європейського Союзу ще й Англію, щоб вона рівнозначила значення Німеччини, якої Франція дуже боїться. Два роки тому Франція думала про провід у вільній Європі, а тепер зі страху перед Західною Німеччиною радо віддала б провід Англії, якщо б вона тільки згодилася б на це. — ЗДА гаряче підтримують усі змагання, що ведуть до тісної співпраці між європейськими державами. — Нехіть Франції найкраще видно при організації європейської армії, в якій найкраще може виявитися сила Німеччини, яка вже тричі знищувала Францію, починаючи війною 1870 р., а кінчаючи останньою війною.

Арештували головного дорадника чеського уряду

Відень. — Повідомляють, що в Празі арештували одного з основників Комунистичної партії в Чехії і доволі молодого дорадника комунистичного чеського уряду — д-ра З. Штайна. Д-р Штайн був приятелем давнішого віцепрем'єра Рудольфа Сланського і оборонцем Анни Павкер, коли її перед війною судили в Чехії. Дипломати думають, що його арештування — це дальша чистка жидів з важливих становищ. Ця чистка відбувається одночасно з натиском урядових кол на жидів, які мають зв'язки з сіоністичним рухом. Цей урядовий натиск змагає до того, щоб жиди зрезигнували з вийзду до Ізраїлю. В Ватиславі сотні осіб мають залишити місто „з причин безпеки“, а між ними переважають жиди.

Тисячі жидів не хочуть бути громадянами Ізраїля

Тель Авів, Ізраїль. — В Ізраїль входять у життя закони, який усіх жидів, що перебувають у цій країні, автоматично робить громадянами Ізраїля, якщо вони не заявляться, що бажають задержати громадянство тих країн, з яких вони приїхали, хоч би навіть на тимчасовий побут до Ізраїля. Перед урядом стоять довгі черги людей, що бажають заявити про своє право затримати громадянство своїх країн і не набувати громадянства Ізраїля. В Ізраїлі коло 100,000 жидів жили на папироті: чужих країн, з того коло 20,000 не бачають стати громадянами Ізраїля, а між ними є коло 5 до 6 тисяч мешканців ЗДА. Друга велика група жидів, що не бажають бути громадянами Ізраїля, це жиди з французьким громадянством з Північної Африки, де вони мали більші права, нарівні з французами, в порівнянні з тубільним арабським населенням.

ВІЛЬНІ РОБІТНИЧІ ЮНІ ПРОТИ ЧЛЕНСТВА ЮГОСЛАВІЇ

Берлін. — Екзекутивна Рада Міжнародної Конференції Вільних Трейд Юній розіслала припорушення до своїх 71 філій, в якому заявляється проти допущення в члені Югославських Робітничих Юній. Зроблено це на основі студій над організованим робітничим рухом у Югославії, який перевер генеральний секретар Вільних Юній, голландець Дж. Г. Олденброк. Він твердить, що і влада і юнії в Югославії організовані на взір Москви, та що непорозуміння між Београдом і Москвою не мусить бути тривалою. Деякі європейські юнії гадають, що треба б співпрацювати з Югославією, щоб скріпити спільний фронт проти Соц-ти. Югославські юнії не просили про прийняття до Вільних Юній, але минулого року їхній представник Д. Салла заявив, що югославські робітничі організації бажали б затіснити свої зв'язки з європейським робітничством на базі „рівності, волі і незалежності“. Секретар Олденброк твердить, що югославські робітники працюють під такою тоталітарною контролею, що вони не можуть бути членами Конференції Вільних Юній. „Цілі і праця Югославських Робітничих Юній не годяться з вимогами і цілями Міжнародної Конференції Вільних Трейд Юній“, заявив п. Олденброк.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:			
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50
Число з поштових (з англійською частинкою):			
На рік	\$3.00	One year	\$3.00
На пів року	\$2.00	Six months	\$2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОСОБИ І СПРАВИ

Особі і справи, або — іншими словами — співвідношення двох головних факторів у суспільному житті, є одним з найбільш важливих місць української спільноти. Не можна б сказати, щоб ця справа не була розв'язана в нас теоретично. Навпаки, навряд чи будь-яка інша національність стільки разів і так рішуче підкреслює на словах першеступень справи перед індивідуальністю, як це робить українці, але на ділі завжди якось так виходить, що у нас говориться про справу, а думастися властиво про особу чи особи. На це можна б навести багато доказів з минулого і головно з сучасного.

Візьмімо, для прикладу, теперішню головну проблему внутрішньо-політичного життя української еміграції — Український Державний Центр та справу координації в його рамках української визвольної політики. Теоретично в дискусіях завжди можна почути "аргументи" політичного, правового і навіть світоглядного порядку з боку тих, що є поза УНРадою. Перший аргумент — це справа доцільності пов'язання центральної політичної репрезентації на вигнанні з підпільною боротьбою на рідних землях, друге — неможливість такого пов'язання, третє — дотеперішня політика і поведінка Державного Центру і т. п. При цьому наводяться безліч великих інших тверджень і міркувань, але конкретизуючи дискусію, наостанок безсторонній спостерігач обов'язково прийде до переконання, що за всіма тими доцільностями і можливостями та взагалі, "добром справи" криється один найосновніший аргумент — особи.

Поставмо конкретний запит: чи коли б кожній з тих груп, які є в нас поза Державним Центром, поставили конкретну пропозицію, щоб вона стала таким Державним Центром, чи перебрала його прерогативи, тоді цілком певно з місця зникли б всі доцільності, можливості і подібні аргументи проти Державного Центру, як такого. Нашіка, тоді цілком певно можна з групою використати б і ті аргументи, що їх тепер в своїй обороні видає Державний Центр, і напевно додала б ще деякі від себе. Що більше, конкретизуючи дискусію в справах Державного Центру з його опонентами часто доводиться в заключенні почути: "добре, але скажіть ХТО там в Державному Центрі є такий, якому з легким серцем можна б повірити долю визвольних змагань?" І тут, звичайно, "вилазить шило з мішка" та виявляється, що в гру входять не так справи як особи.

Подібно можна б сказати й про кола Державного Центру у їх відношенні до координаційної проблематики з тими, групами, які є поза ним. Теж в них кінцевим аргументом є не сама справа, не доцільність, потреба чи можливість, але це саме особисте ХТО, з ким і т. п. Таку саму рішальну роль грає це ХТО в розумінні поодиноких осіб і в суперечності між поодинокими націоналістичними групами і між всіма українськими

Б. Сивенко

Західня дипломатія в сучасній "холодній" війні

П.

Минулого разу ми закінчили тим, що висловили сумнів, щоб західні альянти могли в сучасній холодній війні проти СРСР досягти скільки-будь поважних успіхів без докорінної перебудови своєї зовнішньодипломатичної діяльності.

Цю перебудову не можна помислити чи уявити собі якось інше, ніж на шляху повної відмови від усіх дотеперішніх зовнішньодипломатичних принципів, теорій і практик та впровадження на їх місце теоретичних концепцій, принципів і практик зовнішніх, через диметральну протилежність. Попереду зазначимо, що західноалянтська дипломатія впродовж останніх 70-80 років ґрунтувалася на чотирьох головних засадах: повторювати їх тут знову нема потреби. Натомість укажемо лише на їх протилежності — як на нові засади, що мусіло б зайняти місце старих, теперішніх, якщо західний світ справді рішучий змінити навіслю над ним загрозі тотального поневолення.

Ось вони, ці нові засади чи принципи:

а) не держави, а народи — як реальні партнери світової політики;

б) не національна (в розумінні державна!) вигода й користь, а такі християнська, загальнолюдська мораль і етика. Ця ж остання не дозволяє ділити народи на "дорослі" (тобто ніби державні), "недорослі" чи недержавні, з чим нібито треба говорити лише через якогось "опікуна";

в) ніякої таємної дипломатії — урядом волелюбних на-

що можуть і вміють її застосувати, якщо тільки є добра воля.

Найбільш класичні приклади на спасіння правильності чергування і розуміння осіб і справ кожний може побачити в щоденному американському житті, а зокрема в теперішній передвибірній підготовці. Сьогодні ми бачимо це в поодиноких партіях, членів яких часом навіть з великою зацікавленістю змагаються між собою. Але раз народна більшість скаже своє слово, тоді всі особисті заклади, докори і суперечності вимітають на сміття разом з паперами і транспарантами, на яких вони були написані. Подібне стається і після загальних виборів, як переможений кандидат з однієї партії перший поспішить з побажаннями та задоволеннями своїй співпраці до свого переможця з іншої партії.

Це є демократія і її справжнє розуміння та практичне переведення в життя допомогло б і українцям розв'язати навіть найтрудніші їхні сьогоднішні проблеми, бо тоді головну роль грає не особа, але народ та зусилля здобути і забезпечити його права на життя, волю і змагання до щастя.

радів нема чого ковати від людських очей (в світлі цього тасмі наради в Панмунджом — абсолютна помилка альянтів, тим важе, що прийшла по так довгому й гіркому досвіді переговорів з червоними саме в Кореї);

г) не коаліції, не блокнети з розмежуванням "сфер впливу", не принципи рівноправності між головними світовими конкурентами, а єдине світове товариство волелюбних народів (при чому кожному народові, який лише про це заявив, має прислуговувати власна національна держава);

Звідси — повна рівноправність членів у лоні ООН, скасування права вето. Звідси цілком логічно — перебудова міжнародних ООН, виключення з їх складу СССР, як такого члена, що репрезентує сутю "географічну величину", тоталітарну доктрину світового підбю і панування, диктаторський імперіальний уряд — словом, що заводить, тільки не народи території СССР, які не мають найменшого впливу на політику кремлівського диктатора. Покликання натовістю (тим часом з довірливим голосом — аж до урочування національно-державних взаємин на території нинішнього СССР) представників вільної, перебуваючої поза засагом кремлівської диктатури, людності народів СССР, що боротьбою замаскували свою волю до окремишого життя. Виключення з складу ООН нинішньої Польщі і Чехо-Словаччини (взагалі так званих сателітів), як звичайних московських ставленників-наймаїт і заміна їх еміграційними представниками цих народів.

Власне, "мудрий вожд" Кремля і його політикою чи не перші найближчі збавили ту нескладну істину, що "кадри вирішують усе". Можна п'ять разів касувати смертну кару, але комплексувати ЧК — НКВД — МГБ професійними злочинцями й садистами — і ув'язнені "добровільно меритимуть" в застінках ще й кричати: "Слава Сталінові!"

Проблема кадрів є, отже, рішальною проблемою і для західної дипломатії в обличчя накреслених тут кардинальних завдань.

Але з цього приводу ми хотімо сказати ось що. "Профе-

Все це здійснити можна і треба в порядку реалізації відповідних статей Універсальної Декларації людських прав, схваленої в Генеральній Асамблеї ООН 10 грудня 1948 року, і Міжнародного Договору проти народолюбства, що був схвалений в Правному Комітеті ООН 1-го грудня 1949 року. Добрим претекстом до такого прочинення світової політичної атмосфери (а без цього шкода взагалі сподіватися якогось поліпшення й урочування міжнародних взаємин) є повновлення розгляду жалюгідних більшовицьких злочинів проти людськості: Катинської і Віницького розстрілів, як таке розгляд на форумі ООН призначеного (зокрема Американською Федерацією Праці) на Заході багаточисельного матеріалу про совєтські концентраційні табори.

Але хто мав би по-діловому почати перепроведення такої широко закресленої акції витягнення світу з багн утілюючого опортунізму, з безліччю морально-політичних прострацій в обличчя червоного дауна? Де ті люди, що мають ясну голову і чисті руки, що не спинилися б на півдорозі, що користали б довірям спраглої волі й безпеки людськості?

Очевидно, що це не можуть бути сьогоднішні "боси" світової політики: ні Трігве Лі, ні дуже активний сьогоднішній Ачесон і ціле сузір'я Пентагону, ні слабучний "старий лев" Черчіл з Іденом чи Атлі. Ці люди так довго по-приятельсь рувалися і паньалися з московськими диктаторами, так по вуха заборювали в фальшивий дипломатичний гри з Совєтами, що поведи цілком іншу, не фальшиву політико-дипломатичну лінію — не зможуть — це означало б для них дослівно "вискочити з себе". Мусять прийти нові, зовсім інші люди. У цім, власне, колосальна трудність, бо ж все залежить від людей — як реалізаторів принципів і форм людського співжиття. Масмо щодо цього безліч переконливих прикладів.

Бо хто може сказати, що Декларація ООН, що Атлантська Хартія — не високогуманні людські освідчення і так мовлять, самодирективні? Але ж це не перешкодило апарату західно-алянтської політики й дипломатії віддати на поталу червоному глобальному пануванню Європи і величезний Китай! Хто, зрештою, заперечить, що й так звана Сталінська Конституція — сам по собі чудесний документ. Але як його інтерпретували й щодня, щогодини за-інтерпретували сталінські кадри? Власне, "мудрий вожд" Кремля і його політикою чи не перші найближчі збавили ту нескладну істину, що "кадри вирішують усе". Можна п'ять разів касувати смертну кару, але комплексувати ЧК — НКВД — МГБ професійними злочинцями й садистами — і ув'язнені "добровільно меритимуть" в застінках ще й кричати: "Слава Сталінові!"

Проблема кадрів є, отже, рішальною проблемою і для західної дипломатії в обличчя накреслених тут кардинальних завдань.

Але з цього приводу ми хотімо сказати ось що. "Профе-

Микола Коколюський

Ще одна конференція „за мир“

Недавно преса принесла вісті про патріотичну маніфестацію духовенства на конференції, скликаній патріархом „Москви і всієї Русі“ Алексієм у місті Забарську, на північ від міста Москви. Стягнули туди духовників усіх віровизнань на терені государства (хай би пробували не прийти!) На залі були представники церков — православної російської, православної грузинської, католицької, свангеліцької-лотеранської, св.-баптистської, адвентистів, методистів, реформаторів, жидівської, магометанської і буддистської. Ціль конференції — „посилання змагань усіх церков та віровизнань за мир“. Зала наради прикрашена велетенським портретом „любимого вождя“, а в крузом по стінах розвішані транспаранти з цитатами з його „геніальних“ висловів про мир. Відкривав конференцію сам патріарх Алексій (і очевидно сам президиум) словами обурення на палів війни, що „ведуть в Кореї і Китаю бактеріологічну війну, яку мусить осудити кожна релігійна людина в кожній країні“.

На трибуну виходить митрополит Нікалай, голова рос. православної церкви, та давав кидати громи на Об'єднаній Нації, що стали знаряддям війни, на американських імперіалістів, що напали на Корею, що ведуть там бактеріологічну війну. — Трасється сива борода, тряска стареча слина, дрижать потрогалимі плідцесні, слабосилі руки. „Вірни всім віровизнань, нумо спільними силами до боротьби проти імперіалізму! Небезпека війни не усунена. Ми не проороки, але ми переконані, що остаточно переможе мир! (Сталінський мир мертвецької тиші.) Слава великому Сталіну!“

Очевидно „захоплени“ оплесками... Велика жовтнева революція принесла знищення усіх дідько-жидів. Не пощадила вона і церкви, а брутально відірвала суди і спотала брудними ногами розбещеної босячії місце молитви. Знищила чимало старовинних, культурних цінностей, а в першу чергу на непокійній українській землі. Кому це було потрібне? Невже церковні книги звертали проти мозолитих рук? Невже святи богоугодників на старовинних іконах-бу-дучи ворогами працездатного люду? Аж революція велася під гаслом „Війна палачам, мир хатинам!“ А вишло таке, що босячка нога стоптала все і ланкові палачи і мужицькі ліп'ячки і тихі, сільські церковці. Виходить яно, що ці більшовицькі, революційні гасла така сама брехня, як заборкання ціле більшовицьке життя. Вони були плачущим, що прикривав найвищій злочинний розбій — грабежі. Але Церква не могла погодитися з гаслом революції „Грабуй награбоване!“ Для неї грабів була тама грабунком, а розбій розбійом, хоч би їх доконували більшовицькі, революційні трибуни. І тому більшовицька влада замкнула Церкву уста.

Коли, свого часу, Польща в патріотичній чаді кинулася переславчувати — православні церкви на католицькі костели, зі святоюрської гори залунав голос протесту. Католицький митрополит Андрей Боровин православну Церкву! Коли ж на галицькій землі більшовицько-москвоцька влада ввела насильно сталінське православ'я і вислала на заслання тих, що цьому протиставили, московського патріарха це не стурбувало. Навпаки, цій насильницькій владі він це приплеував. Що за „християнська“ мораль?

Нормальними: категоріями думання годі зрозуміти оцей відьомський танець, що в ньому проходить „ціле життя більшовицького громадянина. Виводять викиляси в цьому кривому танці і ті, що згідно з їхніми заповненнями є на землі заступниками самого Бога. До більшовицького життя треба підходити з іншими категоріями. Тут все має свої особливі форми — справедливість, правда, чеснота. Навіть злочин має тут закреску особливого, садистичного здичаюння. Життя совєтського громадянина опановане жахом, протестуванням, жахом перед чимось невимовним і несподіваним. Цей жах в'ївся в його кров і кістки, спаралізував його волю. Тим дається пояснити теж і церковна пропаганда в Совєтах про „патріотичну війну“ і „боротьбу за мир“, звернену проти Америки.

Цієї дипломатії потрібні, власне, для провадження такої, як досі, тобто фальшивої дипломатії, де так велике місце посідають таємні договори і таємні кляззули до угод явних. Правдива ж, без фальшу і загортань у вуаль, дипломатія волелюбних народів сміло може обійтися без диктату „фахових“ дипломатів, маючи хіба лише на сугубо підпільних становищах „живих довідників“ (і то поки не знайдено їй не валадано виконання нових, з-поза дипломатичного кола). Провадити дипломатію рішучої й одвертої, чесною боротьби проти червоного тоталізму, за во-

лю народів і людини — зможуть тільки ті чесні люди, що досі ніколи не були дипломатами. Власне, тільки такі, що не мають старого дипломатичного грузу.

От на це відповісти трудно. Може — ніхто; може так але й лишиться, як було досі. Все в цій справі III світової війни можна відвернути лише одним-єдиним способом: прийняти без бою всі більшовицькі вимоги, капітулювати перед Москвою до всієї лінії. І якщо в своїх прогнозах виходить з сьогоднішньої практики західноалянтської дипломатії, практики найсвіжішої — хоча б переговорів з червоними у Панмунджомі (Корея), — то трудно вбачити враження, що західний світ схильний радше піддатися, ніж зарижувати поставити Москві діючий спротив.

І найдинніше в усіх цій справі те, що більшовицькі, як зухваліш пантанжистів, Захід уже достатньо пізнав. Що західні держави мужам, дипломатам і політикам добре відомо, що, скажімо, тверда постава в питанні репатріації полонених корейської війни (тобто обстоювання принципу добровільності цієї репатріації) ажніяк не потягнула б більшої, ніж є тепер, участі в корейській війні червоних юнців, не кажучи вже про безпосереднє совєтське втручання, — що, словом, за оаго не унепсуку для себе в справі репатріації полонених Москва ніколи не зваянєся поспиритувати корейську війну до розмірів II світової війни. Це знають, розуміють альянти, а проте поступують: така вже інерція західноалянтської дипломатії, що у відношенні до більшовицьких десятих років ішла шляхом за-добровільного і неадекватного уступок.

Для переведення в життя тих постанов Конгресу, негайно після нього був призначений і опісля затверджений відповідний правильний та створена так звана Кураторія Українського Народного Фонду.

(Продовження буде).

Часом „Свобода“ повинен знаходитися в кожній українській хаті!

Дмитро Галич

Діючий заст. голови УКК.

РОЛЯ У. К. КОМІТЕТУ

Звіт з діяльності У.К.К. за час від Четвертого до П'ятого Конгресу (1949 — 1952)

(4)

Акція творення відділів Українського Конгресового Комітету на місцях почалася на ширшу скалю в минулих двох роках. В цілому ряді місцевостей в тому часі вже існували певні місцеві центри, переважно т. зв. Комітети Об'єднаних Організацій. УККМітет порівняв ці заходи, щоб власне ці Об'єднані Комітети, де вони існували, перебрали на себе завдання місцевого координатора та посередника між УКК і численними організаціями і громадянами. В той спосіб, ці Комітети, задержуючи свою первісну назву, почали поступово перебирати завдання і функції філій — представництв УККМітету.

Але були також громади, а то й цілі великі простори з українським населенням, де такої координаційної централі не було. В таких випадках чи то з ініціати самого УКК, чи з ініціати поодиноких

місцевих організацій або громадян почали організуватися місцеві формальні відділи У.К.К. Акція ця ще не закінчена і вона продовжується. Проте, сьогодні вже існує 83 Відділи У.К.К. а інші творяться. Відділи У.К.К. існують або в стадії організації в таких місцевостях в поодиноких стейтах:

California: Los Angeles, San Francisco;
Colorado: Denver;
Connecticut: St. Connecticut, Bridgeport, Hartford, New Britain, New Haven, Stamford, Willimantic;
Delaware: Wilmington;
District of Columbia: Washington;
Florida: Miami;
Illinois: Chicago;
Indiana: Gary, Hammond, Mishawaka;
Maryland: Baltimore, Curtis Bay;

Massachusetts: Boston, Pittsfield;

Michigan: Benton Harbor, Detroit, Flint, Grand Rapids, Hamtramck;

Minnesota: St. Paul;

New Jersey: Bayonne, Elizabeth, Jersey City, Manville, Newark, (New Jersey); New Brunswick, Plainfield, Passaic, Paterson, Trenton;

New York: Amsterdam, Astoria, Auburn, Binghamton, Brooklyn, Buffalo, Cohoes, Elmira, Hempstead, Herkimer, New York City, Rochester, Syracuse, Utica, Yonkers;

Ohio: Akron, Canton, Cleveland, Lorain, Toledo, Youngstown, Columbus;

Pennsylvania: Aliquippa, Ambbridge, Bethlehem, Bristol, Butler, Carnegie, Chester, Erie, Mahanoy City, McKees Rocks, Philadelphia, Pittsburgh, Ramer, Shamokin, Wilkes Barre, Western Pa.—Pittsburgh;

Rhode Island: Central Falls, Providence;

Texas: Houston;

Utah: Salt Lake City;

Vermont: Brattleboro;

West Virginia: Wheeling;

Wisconsin: Milwaukee

Це ті Відділи У.К.К.Мітету, що вже постали або постають. Так з нашої централі, як і на місцях продовжується заходи для дальшого поширення цієї нашої координаційно-організаційної мережі, що з кожним місяцем починає грати все важливішу роль в нашому громадському житті. Правда, це є багато труднощів, а це багато непорозумінь і суперечностей, але ми масмо причини сподіватися, що вже в недалекому майбутньому теж ця діяльність нашого організованого життя буде належно розв'язана, до чого у великій мірі може сприяти своїми рішеннями цей наш сьогоднішній Великий Збір.

Для доповнення цих загальних інформацій про організаційний склад і побудову Українського Конгресового Комітету треба б згадати, що в таких місцевостях, де немає ані Відділу У.К.К. ані жадної іншої такої громадської установи, яка могла б перебрати на себе обов'язок втримування контакту з нашою централією і через неї з усією нашою американсько-українською спільнотою, там ми масмо зв'язкових — відпоручників У.К.К. Ці відпоручники — це щирі наші громадяни, по-

правилу платники Національного Дяту до Народного Фонду, які є на місцях нашими представниками, вдержують зв'язок з місцевими громадянами та допомагають нам в поширюванні інформаційних матеріалів про українську визвольну справу. Такіх місцевих зв'язкових У.К.К.Мітет нараховує тепер 586. Завдання і праця цих зв'язкових незначайно важливі. Вони — це справді амбасадори української справи в тих місцевостях, де немає жадних інших українських представників, зокрема в малих місцевостях віддалених стейтів — Вашингтон, Тексас, Фларіда, Мейн та інші.

На закінчення цієї організаційної частини звіту хочу підкреслити, що наша організація праця велася в двох напрямках: для поширення нашої організаційної мережі і нашого організаційного апарату з одного боку, а для їх консолідації з другого. Кажучи образно — ми становили одну велику оркестру, завданням якої було грати українську визвольну симфонію. Ми стояли на становищі, що чим більше інструментів в тій оркестрі, тим вона могутніша і краща. Але рішачо було

важливе подбати, щоб, ми, наш зорганізований американсько-український загальний становити цю оркестру, грав насправду тільки одну визвольну симфонію, хоч і на різних інструментах.

Український Народний Фонд

В своєму рефераті про „Розбудову Українського Конгресового Комітету“, вилгошесному на Четвертому Конгресі у Вашингтоні з кінцем 1949-го року, я зазначив, що „шукаючи за причинами застою у нашій жертвенності, який в повнесних роках проявився найгірше саме в 1949-тому році, треба ствердити, що низька сума пожертв є головною наслідком нашої незорганізованості по місцях, а що найважливіше — ми не сміємо переводити різночасно збіркову акцію на кілька цілей, бо поділена увага громадянства ще тільки поменшує вже й так слабу збіркову акцію на ці поодинокі цілі; тому вказано є створити тільки один збірковий народний фонд, з якого уділялося б пожертви на всі важливіші вимоги нашого національного життя.“

В згаданому рефераті я запропонував, що цей Народний

РЕЗОЛЮЦІЇ

Прийняті П'ятим Конгресом Американських Українців, який відбувся в днях 4, 5 і 6 липня в готелі Статлер в Нью-Йорку

П'ятий Конгрес Американських Українців, який відбувся в днях 4, 5 і 6-го липня в готелі Статлер в Нью-Йорку та в якому взяло участь около 9000 делегатів з усіх частин Злучених Держав, що представляють коло 1,500,000 американців українського роду, прийняв такі резолюції:

ВСТУП

Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Цілоком підтримуючи зусилля нашого уряду для відвернення миру, наша організація схилює і без вагів стверджує, що триваючий мир не можна буде досягнути без задоволення волі і незалежності поневоленого українського народу. Ми, делегати і представники соток українсько-американських організацій, заможних братерських товариств, парадій, політичних, громадянських клубів, ветеранських організацій, жіночих товариств, молодіжних клубів, спортивних груп та суспільних товариств, всі з яких зорганізовані в місцевих відділах Українського Конгресового Комітету, зібравшись в цей пам'ятний, славний День Проголошення Декларації Незалежності Злучених Держав Америки, щоб обговорити і розглянути справи, що стосуються безпосередньо над нами, як громадян цієї великої демократичної Республіки. При цій нагоді згадуємо, що в П'ятий Конгрес наших організацій, який був скликаний в 1940-му році, в часі, коли світ був важко загрозлений тоталітарними силами, фашизмом, нацизмом і комунізмом, та який виправдав, як одна з найбільш одухотворених і найбільш палких протиполітичних і протикомуністичних організацій в країні. Навіть під час другої світової війни, коли в цій країні було багато таких, які безоглядно величали Сталіна як вірного союзника і навіть демократа, наша організація ніколи не допускала, щоб опортуністичні скрайності та політичні доцільності залякали до демократичної ідеології або заставили б відмовитися від патетики зростаючої загрозливості з боку російського комуністичного імперіалізму.

Керстена (Резолюція Палати Репрезентантів ч. 94), яка висловила до висловлення прийнятих з боку американського народу до 110,000,000 неросійських народів СРСР та його переконання щодо невідомого права тих народів на волю та повну незалежність після упадку комунізму;

б) Приспівати поже застосування Доповнення Керстена до Акту Взаємної Безпеки з 1951 р., яке запевняє допомогу прихильним націям та вітає з-поза Залізної Залючі.

в) Швидко ратифікувати конвенції проти народодиваства з метою добитися міжнародного прослідження і засуду злочини народодиваства, який повноцінно комуністичні над поневоленими народами.

г) Ратифікувати Совєтську резолюцію 269, яка закликає до створення З'єднаних Держав Європи в надії, що після знищення комуністичної загрози до цієї федерації можуть рилучитися вільні народи з Центральної та Східної Європи і Кавказу.

5. Закликати Уряд Злучених Держав і всі вільні уряди, що є членами Об'єднаних Націй — відкинути т. зв. "Проект Кодексу протиступів проти миру і безпеки людського роду", що його якіс во становлює до Об'єднаних Націй підставлений Совєтський член цієї міжнародної організації. Згаданий проект апробував би совєтські територіальні завоювання і поневолення вільних народів, проголошував би злочинний допомогу гнобленим народам здобути свою волю та поставив би поза законом національній визвольній руху, а між ними українській визвольній руху.

Б. Поневолення України

Причиною терпіння українського народу є брутальна і поневолююча політика совєтської Росії. Цей факт визнаний сьогодні всіма, за винятком ступінь Сталіна та запеклих російських імперіалістів. Масові депортації і екзекуції українських патріотів, жорстоке знищення українських Церков, русифікація української культури і мови, неомежена народодиваства політика відносно українського народу, всі ці злочини викликають основну і традиційну російську політику, що змагає до знищення українців, які окремі етнічної спільноти. Тому, що Україна, з уаги на своє географічне положення, свою чисельну силу і природні ресурси, завжди була і залишається природною вихідною базою для агресивного російського імперіалізму. І повне і беззастережне визволення згідно брутальній владі Москви поважно причинилося б до скріплення міжнародного миру.

Україна — Самостійна, суверенна Соборна Держава

П'ятий Конгрес Американських Українців урочисто стверджує, що Українська Суверенна Соборна Держава відіграла в процесі могутнього національного зриву в році 1917-му, а Універсалом Парламенту свого — Центральної Ради, з дня 22, січня 1918 року, Народ Український суверенною волею своєю, у столицині місті Києві, проголосив Україну самостійною незалежною державою, у формі Української Народної Республіки.

З того часу, Українська Народна Республіка була визнана низкою окремих держав, а при створенні Об'єднаних Націй, була визнана всіма державами світу, як самостійна держава і увійшла до цієї найвищої міжнародної Організації як бівоправний член.

З огляду на це, в сучасній добі Народ Український змагається передовсім, щоб створити свободному волею своєю у своїй, вже існуючій, державі, суверенний уряд, але перед вільними народами світу його репрезентувати представники правдивого демократичного уряду незалежної Української Республіки.

4. Закликати до приспівшого прийняти Конгресом Злучених Держав таких заходів, які сильно збільшили б наш престиж та здобули б прихильності і союзників між поневоленими народами СРСР і його сателітами, а саме:

а) Реалізувати резолюцію Керстена (Резолюція Палати Репрезентантів ч. 94), яка висловила до висловлення прийнятих з боку американського народу до 110,000,000 неросійських народів СРСР та його переконання щодо невідомого права тих народів на волю та повну незалежність після упадку комунізму;

б) Приспівати поже застосування Доповнення Керстена до Акту Взаємної Безпеки з 1951 р., яке запевняє допомогу прихильним націям та вітає з-поза Залізної Залючі.

в) Швидко ратифікувати конвенції проти народодиваства з метою добитися міжнародного прослідження і засуду злочини народодиваства, який повноцінно комуністичні над поневоленими народами.

П'ятий Конгрес Американських Українців постановляє:

Звернутись до Уряду Злучених Держав Америки і наполегливо просити, щоб дав зрозуміти всім поневоленим народам поза залізною заслоною, що він підтримує права неросійських народів в сучасній СРСР, як і права російського народу, щодо основних і неперепечених волюностей, виключно з правам на не застережне самовизначення та самостійність. Така постава матиме рівнозначну вагість із збройною силою НАТО, що призначена захищати Західну Європу від засягів російського комунізму та імперіалізму.

Діючи цим способом, Уряд Злучених Держав Америки подає заохоту та надію поневоленим народам, що провадять боротьбу проти тієї самої тиранічної сили, яка санищує цвіт американської молоді в Кореї і яка загрожують ганебним поневоленням не тільки нашій державі, але також цілому світові.

Західна Україна нерозривна частина української держави

Галичина, Волинь, Холмщина, Підляшся.

Посилена від якогось часу акція польських груп в Європі, а зокрема в ЗДА, за призначення Польщі східних границь в 1939 року, с на ділі повновленням намістанням, при допомозі демократичних потуг, загарають Західну Україну з її 8 мільйонами населення.

Західна Україна — це епохонічна українська земля, де український народ впродовж цілої історії творив компактну більшість населення, а поляки були тільки насадженнями колонізаційним елементом. Згідно з волею свого населення і правом на самовизначення, Західна Україна проголосила дня 1 листопада 1918 року свою незалежність, як Західна Українська Народна Республіка, що дня 22 січня 1919 року злучилася з Великою Україною в одну соборну і демократичну Українську Народну Республіку.

Відновлена під проводом Йосипа П'явського в листопаді 1918-го року Польща підняла війну на Західну Україну і, при допомозі збройних сил, призначених Антантою для боротьби з Совєтами, зломала по майже річній війні її оборону та збройно окупувала її.

Західний світ не визнавав цієї польської окупації, висловом чого була, між іншим, пропозиція міністром Керзоном ліній Сяну, як границі між Польщею і Україною. Цю саму лінію визнавали по другій світовій війні також і ЗДА як таку, що приблизно, хоч і з кривдою для України, відповідає етнічній українській більшості на цій території.

Вибрані в час короткотривалої польської окупації Західної України (1920-1939) українські посли до Варшавського парламенту склали там же і з свого боку офіційну декларацію, в якій заявили, що Західна Україна не визнає польської окупації і змагає до зоднання із Східною Україною.

Маючи це на увазі, П'ятий Конгрес Американських Українців стверджує, що Західна Україна — це українська земля і нерозривна частина Української Народної Республіки. Польські посягання на цю українську територію, як несправедливі і незаконні, дають сьогодні тільки свідчий матеріал кремльській пропаганді та ослаблюють одинотайний проти-комуністичний фронт.

II

Карпатська Україна, Буковина, Бессарабія

Інші західно-українські землі, зокрема Карпатська Україна, Буковина та Бессарабія, с невідомою частинною української етнографічної території і, як такі, належать до української державно-політичної системи.

Населення Карпатської України вже дня 21-го січня 1919 року проголосило через своїх делегатів на народних зборах у місті Хусті, бажання про прилучення до Української Народної Республіки, що мала свій осідок в Києві, а дня 15-го березня 1939-го року Сойм Карпатської України, вибраний на основі закону Чехословацької Республіки, затвердив проголошення незалежності цього краю, як самостійної держави під назвою Карпатська Україна (за-

Двадцятирічний Ювілей УНО Канади

В днях 28, 29 і 30 червня та 1 липня ц. р. відбувся в Вінніпегу Ювілейний З'їзд Українського Національного Об'єднання Канади з приводу двадцятирічного існування цієї організації, яка була заснована в 1832 р. Одночасно відбулися річні збори братніх організацій Організації Українців Канади і Молодих Українських Націоналістів та двадцятірішій З'їзд Української Стрілецької Громади. З'їзди, концерт, бенкет та забава відбувалися у власному Домі УНО в Вінніпегу. На З'їзді прибули коло 100 делегатів з цілої Канади та ще більше гостей.

На З'їзді прислали свої привітання численні українські краєві організації та аншони канадської урядової особистості. З'їздом проводив П. Божок. Голова УНО інж. Володимир Коєсар сказав на відкритті З'їзду такі слова:

"Ми сьогодні з'їхали сюди, щоб відсвяткувати 20-літній ювілей існування цієї організації для добра нашої спільноти в Канаді, яка зайняла четверте місце щодо своєї чисельності, і для добра українського народу... Ми зібралися, щоб офіційно засвідчити, що двадцять років нашої спільної праці не пішли марно, та що наша журба про долю українського народу там на далекіх, але нам дуже дорогих землях, не пішла марно".

Конференція мала глибоко святковий характер, однак при цьому була, мабуть, більша ділова, ніж будьяка конференція в минулому. Во на ній не тільки святковою ювілей і шановано померлих та останніх при житті членів-піонерів, але й обширно в промавах і дебатах обговорено теперішні пекучі проблеми організації всіх канадських українців і вимоги української визвольної справи, а також намічено план діяння на кілька найближчих років.

Пам'ять понад сто померлих членів шановано повстанням з мілья та охлном "Живуть вечно!", а коло сотки членів-піонерів наділено ювілейними відзнаками "Двадцятилітників УНО".

Між іншими промовцями промовляв проф. Г. В. Симпсон, який сказав, що "історія УНО — це захоплююча історія поступу". Торкуючи української визвольної справи в Європі, промовець підкреслює, що українці по-за поневоленням Україною, "канадці для самого українського походження, всі любители волі, були б безсередніми, якби були байдужими до волі України". Теж професор Симпсон закликав українців надалі пропагувати ідеї канадської і української спільноти та єдності.

Головою Українського Національного Об'єднання в Канаді вибрали знову, — вже кон ч. I). Коли ж армія євудіної Мадярської держави напала на цю країну, то її народ, на чолі зі своїм урядом, поставився зі зброєю в руках проти насильної окупації.

Буковинська територія вже в давніх часах була невідомою частинною князівки Русь-України, а дня 7-го листопада 1918 року, прилученням до Західної України, знову з'явилася своєю приналежністю до самостійної української демократичної держави.

П'ятий Конгрес Американських Українців, беручи під увагу ці історичні факти та сучасну дійсність, стверджує, що ці українські землі належать до української державно-політичної системи і всілякі заміри бунтівних їхніх окупантів, щоб привернути їх знову у своє посідання, є протиположним спротивом українського народу.

(Закінчення буде).

ВИПИСЛО З ДРУГОГО ПРОДАСТЯ ЗЧ. АННАЛІВ

УВАН У СПА в англійській мові: Науковий Збірник присвячений М. ДРАГОМАНОВУ М. DRANOMANOV A SYMPOSIUM AND SELECTED WRITINGS ЦІНА 3 ДОЛ.

Замовляти в: THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES in the U.S. Inc. 111 West 26th Street, New York 1, N. Y.

Відкриття українських радіопередач в Канаді

Дня 1 липня ц. р. радіостанція CBC в рамках "Голосу Канади" розпочала свої передачі українською мовою, які мають іти в Україну та правдиво інформувати наш народ про події в світі. Святково відкриття цих аудіцій відбулося в Монреалі і їх започатковано позитальною промовою канадського міністра закордонних справ Лестера Б. Пірсона, який бажав успіхів у праці новоствореному відділові для добра українського народу та вільного світу. Після того промовляли обидва послы до федерального парламенту українського походження, Іван Дікур та Михайло

